

دھبائیت

از نظر عقل و فطرت

٢٦ - ولقد ارسلنا نوحًا وابراهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة
والكتاب فمثهم مهقد وكثير مثهم فاسقون

، مانوح و ابراهیم را (برای هدایت مردم) اعزام کردیم و در میان فرزندان آنها نبوت و کتاب قراردادیم (از آنها پیامبرانی که دارای کتاب بودند بر - نگیری ختمی) دستهای از آنها هدایت یافته و بسیاری از آنها گنه کار بودند .

٤٧- ثم قفيننا على آثارهم برسانا وقفينا بعيسي بن مریم وآتیناه

الأنجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة ورهبانية
ابتدعواها ما كتبناها عليهم إلا ابتغاء رضوان الله فمارعواها حق

رَعَايَتْهَا فَاتَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسْقَوْنَ
سپس پیامبرانی را بدنیال آنها فرستادیم ، و عسی بن مریم را پیر و آنها بر
انگیختم ، و انجیل را بن او نازل کردیم و در دل پیروان (واقفی) وی را فت و
رحمت قراردادیم ، و برای بدست آوردن رضایت خدا و رهبانیتی » را که
مقرر نساخته بودیم ، پیش خود قراردادندولی حدود و شرائط آن را مراجعت نکردند
نهاده اف اد با اینان از آنها احردادیم . و بسیاری از آنها گنوه کار بودند .

* * *

از دلایل روش حقانیت آئین اسلام اینست که تمام دستورات آن بر اساس فطرت انسانی گذارده شده است؛ و در این آئین پاک و جامع، حکمی برخلاف فطرت وجود ندارد، و بر این مبنای اسلام اجازه داده است که انسان بدغایز مختلف خود دمانتند غریزه جنسی، مقام و منصب خواهی مال و نووت طلبی، تغیریج و ورزش و سرگرمی، پاسخ مثبت بگوید، و همه میله‌ای باطن بشر را با یک سلسه قوانین و شرائط تعدیل کرده باز افراط و تقریب جلوگیری نموده است از آنجاکه

انسان در اشباح غرائی خود حدوم رذرا نمیشناسد ، نقش بیامبران اینست که آنها را بطرز صحیحی رهبری نموده و انسان را از افراط و فریط بازدارند .

رمز بقاء وابدیت آئین اسلام همین هماهنگی دستگاه آفرینش و قدرت با تشریع و قانون . گذاری اسلام است وضمان ابدیت و پایداری آن همین میباشد و بس وهر آئینی که برخلاف میل طبیعی و قدرت انسانی باشد ، مانند شنا بر خلاف سیر آب است ، که پس از آنکه باشکست عملی رو برو میگردد .

رهبانیت در اسلام ممنوع است

رهبانیت یک سنت خارجی است که قرنها است در میان مسیحیان بوجود آمده و رهبانان تاریخ کان دنیا بودند که دست از زندگی کشیده و به کوهها و غارها پناه برده و جان و جسم را با صلح و قبض برطاعت میگردند ، و در تمام عمر از ازدواج ممنوع بودند البته این سنت از نظر کمی و زیادی شر اعظم صورتهای گوناگونی داشت ، و فرقه‌های رهبانان از نظر شدت اجتناب از لذائذ به دسته عای زیادی تقسیم میشدند ، دسته‌های افراطی که هر فردی از آنها در حجره‌ای جدا گانه زندگی میکرد ، بانو و شیر و گاهی گیاهان تقدیمه مینمود . اذموی اسب جامه‌هایی بر تن میگرد و تقریباً بطور دائم لب از تکلم فرمی بست ؟ این قبیل رهبانان هفته‌ای سه بار بر ای شاه ربانی وادعیه نیمیش بدورهم جمع میشدند ، و روزهای یکشنبه و یام عید هر خاموشی را شکسته ، و از قید گوشش نشینی در آمده و بگستک و صرف خود راک دسته جمعی میپرداختند ، و این دسته از همه فرقه‌هاری باخت کش تر بود روایین علی بود که «شوالیه » از زندگی رهبانی دست کشید و گفت من از شپش جامه‌رهبانی میترسیدم زیرا جامه‌های پشمنی‌ما پناه گاه شپش‌های فراوان بود (۱)

مسئله رهبانیت بموازات اصلاح کلیساها در طی قرون اصلاحاتی پیدا کرد ، و از شرائط سنگین آن بحداقل ملاحظه‌ای کاسته شد ، و دیرها و صومعه‌هادر برخی از نقااط بصورت مرآکز خدمات اجتماعی در آمده است ، با اینهمه ترک ازدواج و چشم پوشی از بعض لذائذ حلال ، در کن مه آن بشمار میرود . قائد اعظم اسلام برای ابطال اینگونه نظامات باطل صریحًا فرموده ، لاره‌هایانیه فی الاسلام : در آئین اسلام رهبانیت تشریع نشده است . زیرا رهبانیت جان و جسم را فرسوده نموده ، و نسل و تمدن را بقایا و نابودی تهدید مینماید ، زیرا تعطیل قوای جنسی و چشم پوشی از لذائذ حلال ؛ مبارزه با فطرت انسانی است و اگر همه مردم از این شیوه ناپسندیده پیر وی نمایند ، شیر ازه تمدن از هم میگسلد ، و اگر اصلاحات اخیر درباره دیرنشینان مسیحیان بوجود نیامده بود این وضع رسوا و متفضحانه بز دگرین حر بددست مخالفان کلیسا و آئین مسیح بود ، ولی با آنهمه اصلاحات ، اساس کار آنها در ترک ازدواج و چشم پوشی از لذائذ میباشد که بر خلاف فطرت انسانی است .

روزی که آیه و من یتّقِ اللّهَ يَجْعَلُ لَهُ بُخْرًا وَ بِرْ زَقْهَمْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ (سورة طلاق ۲-)(هر کسی از ناقرانی خدا پیر میزد خداوند برای اوراده نجات قرارداده : و از آنجا که هر گز فکر

(۱) بتاریخ ویل دوران تج ۱۱ صفحات ۴۰۶-۴۰۷ مراجعت شود

نمیکردو بحساب نمیآورد؛ روزی میدهد) دسته‌ای ازیاران پیامبر درهار ابروی خودبسته، و از کاروفعالیت دست کشیده و شغول عبادت شدند و منطق آنها بین بود (قد کفینا، یعنی این آید در باره ما کافیست و خداروزی مارا بر عهده گرفته است پیامبر اکرم اذاین انحراف آگاه شد و کسی را فرستاد که علت چیست آنها دست از کار کشیده اند، وجان و جسم را وقف عبادت نموده اند آنها پاسخ دادند که خداوند وسیله آید فوق، متکفل روزی آنها شده و ما فلاکاری جز عبادت نداریم، پیامبر جواب داد، که بیراهه رفتۀ اید، و خداداعهای شمار استجاب نخواهد نمود، واوروزی شمارا در گرو فعالیت قرارداده و اذاین راه ضامن شده است (۱).

از کلمات ارزنده امیر مؤمنان اینست که فرمود: **للهؤ من ثلاث ساعات: فساعة ينابيعي**
فیهار به وساعت یرم معاشه و ساعاتی بخلی بین نفسه و بین اذاته فیما یحول و یجمل (۲)
یعنی مرد با ایمان باید زندگانی شبانه روزی خود را سه قسم کند، یک قسمت با خدای خود مناجات کند، و بعبادت او پردازد، ویک قسمت دنبال زندگی و کسب و کار برود، ودر قسمت سوم به لذاید حلال که روح و روان را صفا میبخشد، پردازد، سپس میفرماید مرد خردمند را باید در یکی از سه حالات دید؛ یاد رحال کسب و کار و یا موقعی که قدیمی بسوی آخرت برمیدارد و یا بدبناه لذتی میرود که حلال است.

امیر مؤمنان راهبی را از درز میدهد

پس از پایان جنگ جمل؛ علی در بصره بدیدن یکی ازیارانش بنام «علاء بن زیاد» رفت و از خانه میجلل و وسیع او دیدن بعمل آورد، و فرمود: تود ر آخرت باین محتاج تر هستی ولی تو میتوانی وسیله همین خانه در دنیا خانه وسیعی در آخرت کسب کنی، و در این خانه از مهمان پذیرائی نمایی، و صدر حرم کنی، و حقوق مسلمانان را در این خانه آشکار سازی.

در این لحظه علاء عرض کرد من از برادرم «عاصم» شکایت دارم ذیرا، تاریک دنیا شده و جامه کهنه پوشیده، و گوشه کبر و مزروی شده همه چیز و همه کس را ترک کرده است، علی دستور داد اورا احضار کنند، سپس با او فرمود: ای دشمن جان خود، شیطان عقل ترا دبوده است، چرا بزن و فرزند خویش رحم نکر دی؟ آیا تو خیال میکنی که خدائی که نعمت‌های پاکیزه دنیارا برای تو حلال و روا ساخته، اگر اذ آنها بهره خود را بگیری، بر تو خشم میکند؟ تو در

نژد خدا کوچکتر از این هستی (۳)

مردی شرفیاب محضر پیامبر گردید؛ قدرسا و اندام موزون او توجه پیامبر را جلب کرد؛ فرمود: کار تو چیست؟ عرض کرد بیکارم، فرمود: در نظام فرقه العاده کوچک شدی.

(۲) نهج البلاغه کلمات قصار شماره ۳۹۰

(۱) نور الثقلین ج ۵ ص ۲۵۵

(۳) نهج البلاغه خطبه ۲۰۷

امیر مؤمنان وارد کوفه شد دید دسته‌ای در گوش مسجد نشسته‌اند، از ملازمان پرسید اینها کیستند، گفته شد «رجال الحق» می‌باشند اگر کسی لقمه‌ای بدهد می‌خورندواصبر می‌نمایند، فرمود: سگهای بازار کوفه همین طورند اگر کسی استخوانی دهد می‌خورندوااصبر داده اینها را شکنند پیش می‌گیرند، سپس دستورداد حلقه‌ها بشکنند و دنبال کار بروند.

خلاصه رهبانیت به صورتی باشد، و بهمنگی در آید از آنجا که بر خلاف فطرت و مصالح انسانی است، نمیتواند یک‌ست صمیح عقلی باشد اکنون برای توضیع پیشتر دامستان زیر را از زبان یک مورخ بزرگ مغرب زمین بشوید:

رهبانان که هنگام ورود بحلقه‌دیر نشینان متفهود می‌شدند مجرد بمانند، قدرت غریزه جنسی را که براین دیدن زنان و مردان متاهله روحانی کاراً به جنبش درمی‌آمد، دست کم گرفته بودند، روز خارگیس دیری با تفاوت رهبان جوانی سوار بر مر کشندند، واژد دیر پیرون رفتند، جوان که برای نخستین بار زن‌هارا بچشم میدید، پرسید اینها چه چیزند؟ و گیس دیر پاسخداد «اینها شیاطین‌اند» راهب جوان گفت: اینها از باترین موجوداتی بنظر آمد که هر گز بچشم ندیده‌اند^(۱)

آیا رهبانیت در آئین مسیح ریشه صحیحی دارد؟!

آئین فعلی مسیح بارهبانیت آمیخته است، و در اصار اخیر از شرائط سنگین آن کاسته شده و با یک‌سلسله خدمات اجتماعی آمیخته گردیده است، ولی قرآن معتقد است، که مسئله رهبانیت از آن پیرایه هائی است که بعدها به آئین مسیح بسته شده است، و این مطلب را با جمله «ما کتمیاها علیهم» (یعنی چنین دستوری نداده بودیم) بیان می‌فرماید، ضررها فردی و اجتماعی آن بقدرتی روشن و واضح بود، که فرقه «پر و تستانت» که دسته روشنگر و پیشو و آئین مسیح است، اساس رهبانیت (تجرد) را الغاء نموده بکشیشان و پدران روحانی اجازه داد که ازدواج کنند.

علاوه بر گواه عقلی و محاسبات گذشته، اسناد زنده تاریخی گواهی میدهد که رهبانیت ساخته قرون بعدیست و مسیح از چنین راه و رسمی بی خبر است، و خدمات اجتماعی، تعلیم و تربیت، عیادت و... پرستاری در گروه تشكیل دیر و صومعه، تجزیه و ترک ازدواج نیست.

دائرۃ المعارف «لاروس» اذکر کشیش بزرگ بنام «قیر تولیان» که در قرن سوم میلادی میزیسته چنین نقل می‌کند: آئین مسیح به آئین برهم و گوش کیران هند، ارتیاطی ندارد ماهر گز از مردم جدا نبوده، و به جنگلها پناه نمی‌بریم، ما و شما در یک نقطه زندگی می‌کنیم و در بازار و مجامع عمومی بدادوست اشتغال می‌ورزیم، برای بدبست آوردن سود مادی و اصلاح جامعه، سفرهای دریائی مینماییم، و در این راه از هیچ تلاشی شانه خالی نمی‌کنیم^(۲) (ادامه دارد)

(۱) تاریخ ویل دورانت ج ۱ ص ۴۰۵

(۲) دائرۃ المعارف وجودی ماده و رهب